

**Lag
om ändring i tullagen (1987:1065);**

utfärdad den 10 juni 1993.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 35 och 36 §§ tullagen (1987: 1065) skall ha följande lydelse.

35 § Tull och annan skatt som har förfallit till betalning skall lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske. Om säkerhet har ställts eller om varan utgör säkerhet, får tullmyndigheten ta ut beloppet ur säkerheten.

36 § Om någon, i egenskap av företrädare för en tullskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala in tull eller annan skatt i rätt tid och ordning, är han tillsammans med den tullskyldige betalningsskyldig för tullen och skatten. Betalningsskyldigheten får helt eller delvis efterges, om det finns särskilda skäl.

Talan om åläggande av betalningsskyldighet enligt första stycket skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan den tullskyldiges betalningsskyldighet för beloppen har fallit bort enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i samma ordning som gäller för tull och annan skatt enligt 35 §.

Den som fullgjort betalningsskyldighet för tull- och skattebelopp enligt första stycket har rätt att få ut beloppet av den tullskyldige.

Bestämmelsen i 4§ preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

På regeringens vägnar

BO LUNDGREN

Gunnar Skarell
(Finansdepartementet)